

gipolitiske strategiplan »Energi 21«. Det noteres heri, at Nordsøens olie- og gasreserver gør Danmark selvforsynende et godt stykke ind i det næste årtusinde, og endvidere fremgår det af dette udspil, at den danske energisituation har det godt, hvilket ifølge »Energi 21« giver Danmark et pusterum, som imidlertid ikke skal være en sovepude, men skal bruges offensivt. Det fremhæves bl.a. af følgende:

»Den gode forsyningsmæssige situation skal fastholdes i næste århundrede. Det fremtidige behov for import af energi skal holdes på lavest mulige niveau.«

Importen skal holdes på lavest mulige niveau, skrev man altså i 1996, og regeringen annoncerede på denne baggrund at ville tilrettelægge en fortsat efterforskning af olie og naturgas for at lokalisere så meget som muligt af den olie og naturgas, der er i den danske undergrund. Der skulle også ifølge »Energi 21« lægges vægt på en grundig og kontinuerlig efterforskningsindsats gennem nye udbudsrunder.

Enhedslisten er selvfølgelig ikke uenig i, at det er godt at få overblik over, hvad der ligger af reserver i undergrunden, og derfor er efterforskning i sig selv udmærket. Men det springende punkt er rigtignok, om man vil tage »Energi 21«'s plusord, nemlig høj selvforsyning og stigende udnyttelse af vedvarende energi, alvorligt, også når det gælder den langsigtede planlægning for udnyttelse af Nordsøens energiresourcer. Hvad skal de bruges til? Skal de bruges til at fremme kortsigtede synspunkter om selvforsyning, eller skal de bruges til at opfylde ønsket om at etablere en meget langsigtet selvforsyningsstrategi?

Det er den diskussion, Enhedslisten ønsker at trække frem i dag. Vi mener, at et af nøglebegreberne for at nå frem til en langsigtet selvforsyningsplanlægning i Danmark er, at der kommer produktionslofter over Nordsøens knappe ressourcer af olie og gas, og det er på denne baggrund, jeg skal anbefale følgende forslag til vedtagelse ...

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Ikke endnu.

Søren Kolstrup (EL):

Nej, det er rigtigt, så tager vi det næste gang.

Besvarelse

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg vil gerne sige tak til forespørgerne for at have rejst denne diskussion, for jeg tror, det er rigtigt, som hr. Kolstrup sagde i sin motivering for forespørgslen, at vi med mellemrum skal diskutere denne sag.

Alle ved, at det er en stor lykke for Danmark, at vi har fundet betydelige energiresourcer i Nordsøen og udnytter disse ressourcer, bl.a. til gavn for vores samfundssøkonomi og til gavn for vores forsyningsikkerhed. Derfor er det på den anden side også vigtigt, at vi hele tiden overvejer, hvordan vi udnytter disse ressourcer på den mest fornuftige måde, og derfor synes jeg, det er udmærket, at man diskuterer dette meget væsentlige emne, og at vi også gør det her i Folketinget.

Før 1973 var energipolitik ikke et emne, der fyldte meget i den danske debat. Men forsyningskrisen i 1973 medførte ikke bare voldsomme prisstigninger på råolie, men gav også anledning til alvorlige spørgsmål om forsyningsikkerheden, og vort samfund reagerede, som nogle vil kunne huske, med bilfri søndage osv. Da kom der for alvor fokus på energipolitikken i Danmark.

Den første energiplan kom i 1976 fra den socialdemokratiske ledede regering. Planen, der hed »Dansk Energipolitik 1976«, fokuserede på at nedbringe afhængigheden af importeret olie og få opbygget et flerstrengt forsyningsystem, gerne baseret på indenlandske energikilder, samt på behovet for at spare på energien. I tråd med de mål, man satte sig i planen, indgik man i 1979 aftaler om at indvinde naturgas fra Nordsøen, og i 1981 vedtog Folketinget en ny undergrundsløvs, som regulerede efterforskning og indvinding af olie og gas. Det var også i 1981, at staten indgik en aftale med A.P. Møller om regulering af eneretsbevillingen fra 1962.

I 1980'erne og 1990'erne var forsyningsikkerheden centrale fokusområder for den danske energipolitik. Det var baggrunden for ønsket om at finde og producere vore egne energiresourcer fra Nordsøen, og det er stadig vigtigt, at Danmark også i de kommende år kan sikre sig egne forsyninger af olie og gas fra Nordsøen. I de senere år har vi næsten taget det som en selvfølge, at vi kan skaffe vores egen energi fra Nordsøen, men det er i hvert fald meget vigtigt, at vi sikrer denne forsyningsikkerhed indtil det